

לע"נ הבחור היקר והאהוב גוי ז"ל בן אירית ואשר כהן

ליכות וכוונות
מרב הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

תפארת גוי

יו"ל ע"י מוסדות "בן איש חי" בביהכ"נ "ששון שמואל" רח' הרכסים 55 ר"ג

מאת הרב דוד פריוף שליט"א

המאמר מוקדש לרפואת רפאל בן איריס הי"ד

אל תדחק את השעה

ואם כבר דיברנו על משטרה... ממש בעת כתיבת שורות אלו (בהשגחה פרטית מדהימה) צלצל אליי עורך העלון המסור, הרב עמרם ביטון שליט"א וסיפר לי שהתקשרו אליו המשטרה, בטענה שמצאו את ארנקו האבוד.

הרב עמרם אמר להם שארנקו מעולם לא אבד והוא מונח אחר כבוד בכיסו מזה כמה שנים טובות... אך לאחר שפקיד המשטרה הקריא לו את מספר כרטיס הויזה ומכתב שרעייתו כתבה לו, הוא נזכר שממש בתחילת דרכו כאברך נשוי וטרי... יצא עם רעייתו לטיול בימי בין הזמנים לצפון, וכשחזרו לרכבם מאחד המסלולים, גילו שהארנק נעלם ושיערו שרכבם נפרץ "באלגנטיות" ללא השארת עקבות.

כעת לאחר שמונה שנים, המשטרה פשטה על אחד ממגרשי פירוק רכבים השייך לישמעאלי, פירקה את אותו הרכב שהיה אז ברשותו של הרב עמרם (הספיק מאז לעבור כמה ימים), ומצאו את הארנק על כל תכולתו (2000 ש"ח ועוד...) מאחורי תא הכפפות...

נתאר לעצמנו מה היה קורה אם הוא היה הופך את העולם כדי למצוא את הארנק הגנוב/אבוד? הרי שהיה מבזבז את כוחו לְרִיק ונשאר עם כיס ריק... מכיון שבורא עולם כבר קבע מתי הוא ימצא את הארנק, וכשהגיע הזמן, הארנק הגיע בנקל וללא שום תקלה ובעיה.

מאוד קל לספר סיפורים ולדרוש דרשות, אבל אם נתרגם אותם לחיי היום יום, נגלה שזה באמת לא פשוט, שהרי אם נאבדו המפתחות של הרכב, או חלילה נכנסנו לאתגר סוער יותר, הלחץ מיד מתחיל לגרד את מפלס העצבים ואז חלילה אפשר להגיע "בלי כוונה" למה רגעי כפירה מחרידים. ולכן כמו שלמדנו בגליון הקודם, עלינו לאחוז בספר הנפלא "חובות הלבבות - שער הביטחון" ולעסוק בו כל יום באופן קבוע, וכך נוכל להוריד את התובנה מהתת מודע למעשה ממש, **שהתוצאה כבר נגזרה מתחילת בריאתנו ע"י בורא עולם, והמבחן שלנו הוא, כיצד נעבור את ה-5 דקות** (או השנתיים...) **עד מציאת המפתחות, האם בשמחה ובאמונה, או חלילה להיפך.**

בע"ה נמשיך בנושא חשוב זה גם בגליון הבא! יהי"ר שנוכה להיות מעבדיו הנאמנים של בורא עולם ולבטוח בו בכל מצב ובכל שלב בביאת גוא"צ ובבנין ביהמ"ק בב"א.

שבת שלום ומברך!

לא נותנים מידע על מאושפו משום חוק "סודיות רפואית", והנה כשהגעתי לבית החולים לראות את הנער, המשטרה שהיו איתי בקשר רציף התקשרו לשמוע האם יש חדש, וכשאמרתי להם שהבחור נמצא בבית החולים, הם אמרו לי שאין סיכוי שהוא שם... וכשאמרתי להם שהבחור ניצב לנגד עיניי, הם לא האמינו לי והתקשרו לבית החולים כדי לברר האם אמת בפ"י, ואף בית החולים עם המערכות מחשוב המשוכללות הכחישו את דבריי... עד שעשו שוב בדיקה מעמיקה שגילתה שאכן אמת בפ"י... (מזל שלא אשפו גם אותי...).

ולמעשה יוצא, שלא משנה כמה השתדלויות עשינו וכמה גורמים הפעלנו, אלא הכל כבר צפוי וידוע מראש, מי ימצא את הבחור, באיזה זמן ובאיזה מקום. ואין בידנו שום כח לקרב או להרחיק את מועד מציאתו. וכל שעלינו לעשות הוא **א.** להיות רגועים ושלוים **ב.** להשתדל במינימום, ולבטוח בבורא עולם במקסימום!

בפרשתנו יוסף הצדיק מתוודע לאחיו, ובתוך דבריו אנו מוצאים את דברי האמונה, הביטחון, הרגע והנחמה שמלמד אותנו יוסף לדורי דורות: **וְעַתָּה אֵל תַּעֲצָבו וְאֵל יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְרַתְּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לְמַחְיָה שָׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֶיכֶם** (בראשית מה, ה) **וְיִשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֶיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה** (שם ו) **וְעַתָּה לֹא אֲתֵם שָׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וְיִשְׁמְנִי לְאֵב לְפָרְעָה וְלֶאֱדוֹן לְכָל בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם** (שם ח)

פסוקים אלו מלמדים אותנו שכל דבר שקורה בעולם, הוא מתבצע אך ורק בגזירת ה', למרות שענינו ראות שהחבר הוא זה ש"עקץ" אותי בעסקה, ובעלי הוא זה שהשפיל אותי, והבן שלי הוא זה שלא נותן לי מנוחה בימים ובלילות מפני רוע מעלליו, ושכני הוא זה שמחפש להציק לי... אבל תמיד צריכים אנו לזכור **לֹא אֲתֵם שָׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים** הכל בכל מכל כל הוא בגזרת האלוקים יתברך ויתעלה, והשכן המציק, החבר העוקץ, הבן השוכב והבעל הסורר אינם אלא שלוחיו הנאמנים של בורא עולם. **ואין לנו חלילה לדחוק את השעה ולהפריז בהשתדלויות כדי להשיג שקט או מטרה אחרת,** אלא עלינו להתפלל ולבטוח בה' שיביא את הישועה בזמן הנכון ובמקום הנכון בְּנִעְיָמוֹת וּשְׁלוּוָה.

המשך לשיחתנו מהגליון הקודם - לפני כשבועיים קיבלתי טלפון מארצות הברית מהורים מודאגים ששלחו את בנם לארץ לישיבה (לחורים בתשובה) בירושלים, והגיע לאזנם שמועה שבנם סולק מהישיבה, ומרוב הצער, לקח מנת סמים גדולה וחיינו נתונים בסכנה.

נכנסתי לרכב ונסעתי לירושלים כדי להציל את הבחור, בס"ד אמנם מצאתי אותו בכותל המערבי, אך במצב לא טוב, לקחתי אותו מיד לבית החולים, ולאחר שווידאתי שלא נשקפת סכנה לחייו, הבאתי אותו לביתי וחיכיתי בסבלנות שהשפעת החומרים המסוכנים תרד.

לאחר כמה ימים של סיט עם העלם המבולבל, הגיעה שבת קודש האהובה, והתכוננתי ביחד עם רעייתי תחי לשבת סוערת ומאתגרת, אך לא עד כדי כך:

בליל שבת, ברגע של הסח הדעת, הבחור יצא מהבית לכמה דקות, ומאז נעלמו עקבותיו, וכל המאמצים למצוא אותו, עלו בתוהו.

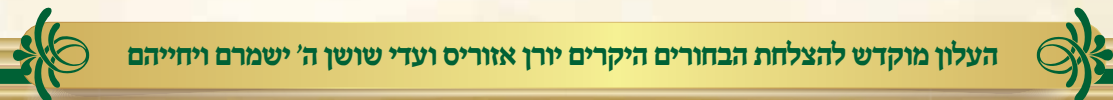
לאחר שפתחתי תיק חקירה במשטרה על העדרו (במוצאי"ש), משטרת ישראל אף היא הצטרפה לחיפושים הקדחתניים ותמונתה התפרסמה בתקשורת וברחבי הרשת.

לאחר עוד יממה מורטת עצבים, גם איחוד הצלה, יחידת הכלבנים, זק"א, שגרירות ארה"ב, הצטרפו לחיפושים שהעלו חרס, ואפילו קצה חוט למקום הימצאו של הנער שהיה (בכיול) באחריותי לא מצאנו.

מספר חברים וידידים פנו אף לכל מיני מקובלים שאולי יצפו בעיני רוחם היכן העלם, אך אף אלו נחלו כישלון בהשערתם (כנראה שהGPS לא עבד...).

ביום השלישי לחיפושים מורטי העצבים, בדרך לא דרך, רעייתי תחי איתרה בחור, שהצביע על מיקומו המדויק של העלם הנעלם... - התברר, שהבחור יצא מבתינו כדי לחפש חומרים לא קונבנציונליים... ובתוך כמה שעות מצא את עצמו מאושפז בכפיה, במחלקה פסיכיאטרית בתל השומר...

סיפור זה חזק והטמיע בי המון תובנות, אך התובנה העיקרית והקשורה לנושא שלנו היא, שהרי כל הגופים הגדולים והחזקים ניסו את כוחם בחיפוש הנער הנעדר, ואף המשטרה הטריוויה אותי להגיע לתחנה לפתוח תיק, רק בכדי שיהיה בכוחם לדרוש מבית החולים לתת להם מידע על שם הנעדר (שלא צו משטרה בית החולים

מי עיקר הבית? (מתומלל)

מוצאי שבת בסיומו של עוד סמינר ערכים, אורן עלה לבמה. הוא סיפר שהוא הגיע מתוך סקרנות, שהוא לא האמין שיש סיכוי שהתורה מהשמיים, ושלמרות זאת כנגד כל הסיכויים, הוא יוצא מהסמינר עם הידיעה הזאת. הוא גם אמר, שהוא קיבל על עצמו החלטות מעשיות בעקבות הדברים אבל הוא לא משתף, הוא מעדיף לשמור אותם לעצמו. אלא שאז הוא פנה אלי: "בהחלטה אחת אני בכל זאת צריך לשתף אותך, אני לא יודע איך לבצע אותה" המשיך אורן "החלטתי להגיד תודה להקב"ה אחרי האוכל, תגיד אהרון, מותר לברך ברכת המזון בשירותים?" "בשירותים?" "אני שואל אותך, לא מצאת מקום יותר מתאים?" "את האמת", אמר לי אורן, "לא מצאתי, תבין, אני מורה, אני לא מעוניין שהתלמידים שלי יראו אותי כשאני מברך על האוכל, הם יעשו ממני צחוק. בשירותים, לפחות יש לי

פרטיות..."

את האמת אני מבין, מאוד מבין. כל מי שמכיר את עולמם של בעלי התשובה, יודע כמה הוא מורכב ומאתגר. לא רק בגלל השינוי העצום שבעלי התשובה נדרשים לבצע בחייהם, אלא בעיקר בגלל הדימוי הלא מחמיא של החוזרים בתשובה בחברה שלנו. אם להיות דתי או חרדי זה לא הכי נחמד בימינו, להיות בעל תשובה זה עוד הרבה פחות. כי הרי בחברה שבה הוא גדל, לזעזעם לו. ובציבור שאליז הוא מבקש להשתייך, הוא מתקבל בחשדנות, כלשון המעטה. הפלא הוא שדווקא ההשגחה העליונה היא שאחראית למצב הזה. כשהתורה מתארת לנו את המבנה החברתי של דור הגאולה, היא מבטיחה שני דברים: הראשון - שעם ישראל יתעורר לחפש רוחניות ערב הגאולה, והשני - שלאותם אלו המחפשים רוחניות, תוצמד תווית מאוד לא מחמיאה. איפה זה כתוב? בספר בראשית במפגש הגורלי והמאיים של יעקב עם עשיו אחיו, יעקב אבינו מסדר את המשפחה שלו, ושם את השפחות וילדיהן ראשונים, ואת לאה וילדיה באמצע ואת רחל ואת יוסף אחרונים. בפסוק הזה כך מבאר הגאון מוילנא, התורה מתארת לנו את המבנה החברתי, בדור של

ערב הגאולה. השפחות וילדיהן מסמלים את הערב רב, שהם ראשי העם. לאה וילדיה מסמלים את עמי הארץ הטובים, שהם כפופים תחת הערב רב. ורחל ויוסף הם התלמידי חכמים, שהם שפלים מכולם, והם נקראים על שם רחל שהיא עקרת הבית. ובכן הגאון מוילנא מלמד שבראש החברה ערב הגאולה, יעמדו דווקא אלה שרוחקים מן התורה ומן האמונה. במרכז, והם הרוב, יהיו המון העם הטובים. ובתחתית, כמובן הדתיים. אלא שבדיוק כאן מתעוררת שאלה גדולה, אם הגאולה תלויה בתשובה, ובערב הגאולה בני האומה יבקשו את הרוחניות, מדוע דווקא בדור הזה, יהיו בעלי התשובה בתחתית הסולם החברתי? למה דווקא בדור הזה מורה במדינת היהודים יתבייש לברך ברכת המזון לפני התלמידים שלו, בלי שייחשד בהדתה? מסתבר שהתשובה לכך לא מסובכת במיוחד, כשהז"ל עסקו בסוגיית התשובה הם אמרו שלמרות שכל תשובה היא תהליך רצוי, למניע של המהלך נודעת חשיבות גדולה מאוד. ריש לקיש, שבעצמו היה בעל תשובה, מלמד שהעושה תשובה מיראת העונש או מתקוות השכר, למרות שתשובתו תשובה הזדונת

מאת הרב אהרן לוי שליט"א מרצה בכיר בארגון "ערכים"

שעשה בעבר הופכים רק לשגגות. לעומת זאת העושה תשובה מאהבה, אומר ריש לקיש, זדונותיו הופכים לו לזכויות, מהפך מושלם. ואכן זוהי הסיבה שדווקא בדור התשובה ערב הגאולה יבזו לבעלי התשובה, מפני שבחברה שבה בזים לבעלי תשובה, הרבה יותר קל לשוב מאהבה, בדור כזה בעל התשובה לא שב בגלל כל מה שיהיה אתו אחרי המהלך הגורלי הזה אלא הוא שב למרות מה שיצטרך לעבור, ואם בכל זאת למרות הכל הוא שב, וודאי שזו היא תשובה מאהבה, ולסיום, נערוך חשבון קטן, אם הגאולה תלויה בזכויות, באמתחתו של מי יש יותר זכויות? באמתחתו של מי שנולד שומר מצוות, בזו של מי שאינו מקיים מצוות בכלל, או בזו של אדם שזדונותיו הופכים לזכויות? מסתבר שלאחרון יש יותר זכויות, לכן אומר הגאון מוילנא: "למרות שהם שפלים מכולם, הם עיקר הבית!" אם למרות שהמורה מתבייש לברך הוא מברך, זה סימן מובהק שהוא שב מאהבה. אז לפני שאנחנו מקטלגים או שופטים את בעלי התשובה, אולי נחשוב רגע, מה אנחנו חייבים להם, ככה יהיה לנו הרבה יותר קל לשפוט אותם. שבת שלום!

עשה לך רב

שו"ת ממו"ר הגאון
הרב חיים רבי שליט"א

הרב תמיד מזכיר בשיעוריו את המשנה ברורה בסימן א' שלימוד המוסר קודם ללימוד משניות, הילכך האם זה אומר שתחילת הלימוד צריך להיות בספר מוסר או מספיק שיש לי סדר בסוף היום. תודה מראש והשם יברך את הרב.

איך שנוח לך. העיקר שיהיה מוסר כל יום. וכמובן אם הנהלת בית המדרש מעדיפים מוסר אחר הצהריים. אז חובה לשמוע להנהלה.

שלום כבוד הרב, כאשר חמותי קונה פירות וירקות ובאה לעשר אותם, היא לא אומרת את הנוסח אלא רק מפרישה את מה שצריך מכל סוג וזהו. אנו ועוד בני משפחתה אוכלים שם לעיתים, האם מספיק מה שהיא עושה? ואם לא מה צריך לעשות? תודה לרב.

מספיק מה שעושה. כי פירות שבשוק, של תנובה. עושים שם תרומות ומעשרות כדין, ואם תרצה להדר ולהחמיר לעשות מעשר. הרי זה משובה. ומדינא לא צריך. (עייני יביע אומר חלק ט' יורה דעה סימן ל')

איך אפשר להסביר לאדם לא דתי שכל מה שעבר עליו היה לטובה? מה עם העבירות שעשה?

לפעמים זה גם לרעה. שמענישים אותו. כדי שיעשה תשובה וזה לטובתו. וכמובן לא דתי צריך להתקדם וללמוד ולהתחזק ולהבין את התורה. ואז ישאל פחות שאלות. רופא לומד כמה שנים. ולהיות דתי ולהבין גם לוקח כמה שנים. ורק לחזור בתשובה זה מיד בלי בעיות. לומדים ולומדים ומבינים הרבה.

לשידוכין. שיעשה כן. וגם אם אשתו דורשת שיעשה כן. ויכוון לשם שמים. ועיין בספר הנפלא ואין למו מכשול חלק ב' דף קנח.

לכבוד מורנו הרב שליט"א. מה נענה לאדם ששואל: "מה הבעיה לעשות בהלכה מלכתחילה את הדיעבד, כגון סעודה שלישית על מזונות או פירות וכדומה? הרי לכאורה זה לא איסור?"

דיעבד דומה לאונס. ואנוס רחמנא פטריה) ב"ק כח: (וכן מי שחלש וחולה וחסר תיאבון. אבל ירא שמים כתוב בהלכה שמח לקיים ג' סעודות. וכל המקיים ג' סעודות ניצל מגוג ומגוג. ומחבלי משיח. ומדינה של גיהנום.) ועיין משנה ברורה סימן רצא סעיף קטן א) ולא כדאי לעשות מלכתחילה דיעבד. אלא רק באופן שבמציאות הוא אנוס ממש. כשאוהבים מצוות. האהבה מביא תיאבון. ועצה טובה. לעשות לסעודה שלישית מאכלים הכי משובחים יותר מהבוקר. ואז יהיה תיאבון לאכילה לשם שמים.

שלום לכבוד הרב, שאלתי היא אם אני אוכל בכיתה לחם, והולך לשחק במגרש, ואחר כך חוזר לכיתה לברך ברכת המזון, האם זה נחשב הפסק?
זה לא נחשב להפסק. ויהיה שלא יעבור זמן עיכול מהאכילה.

עוזרת בית נכריה שבישלה אוכל כשר בסידים של בעל הבית ישראל, האם הכלים צריכים הגעלה, מכיון שנתבשל בהם בישול גויים?

שאלה יפה. בדיעבד סומכים על הרמ"א שבבית ישראל אין איסור בישולי גויים. וכן אם הנכרית לא שייכת לעובדי עבודה זרה. אז דינה כישמעאל שזה קל יותר בהלכה. וכן סברא נוספת שנכריה כיום שמקבלת כסף בבית היהודי. הרי זה כשכירות. ויש מתירים בזה. בצירוף כל הספקות. ועיין הליכות עולם(חלק ז דף צט) ותהנה. למעשה אין צריך לעשות הגעלה. ולכתחילה לא לתת לנכריה לבשל כלל ועיקר.

אלו אנשים פסולים לעדות, או לא כשרים? (שמעתי שספר גם לא כשר להעיד האם הדבר נכון?)

עיין בחושן משפט סימן לג כל דיני פסולי עדות. ועיין עוד בכף החיים יורה דעה סימן קיט סעיף קטן מ' על מי שלא מאמין בדברי חז"ל הקדושים שהוא פסול לעדות. ספר נשים מסתמא פסול כדין רשע. ספר גברים אם לא עושה בתער והכל על פי ההלכה. הרי זה כשר.

שלום וברכה לכבוד הרב שליט"א. שאלתי היא: אדם בגיל 35 (צעיר יחסית) שחלק משערות ראשו החלו להלבין. האם מותר לו לצבוע את שערותיו בכדי שירגיש טוב ונעים עם עצמו או שיש בזה איסור 'לא ילבש'? (שמעתי שיש קולא של האגרות משה בנידון זה)

גם אני שמעתי שיש קולא בזה. אם הוא רווק וזה עוזר

שו"ת דיני ממונות
הגאון הרב
יגאל כהן שליט"א
ראש בית המדרש
ביע אומר בני ברק

דין ודברים

בבנין שאני גר בו ישנם עכברים וחולדות, ומכיוון שהם מזיקים הזמנתי מדביר ושילמתי לו כדי שיבער את הנגע, כעת ברצוני לגבות את התשלום מוועד הבית, מה הדין?

ועד הבית חייב לתקן ולעשות בבנין כל דבר שמנהג המדינה לעשותו, כגון ניקיון ותאורה ושאר דברים. ולכן אם כמות העכברים הייתה גדולה שדרך העולם להזמין הדברה, אזי הוועד חייב לסדר את העניין. ואם עשה ללא רשותם יכול לבקש תשלום עבור ההדברה, אבל אם הוועד יטען שיכול היה להשיג בזול יותר הדין עמו.

קניתי דירה "על הנייר" מקבלן, וכעת שמחתי הדירות עלה זה לא משתלם לו וברצוני לבטל את החוזה, כיוון שטוען שהוא מפסיד בגללי, מה הדין?

במקרים רגילים אין לקבלן אפשרות לבטל חוזה מפני שכבר נעשה קנין, ובנידון דין לא נחשב כמקח טעות, ובנוסף הרי אין הונאה בקרקעות. אבל בשו"ע נפסק שאם זו מכת מדינה יכול לפטור עצמו מלשלם, ולכן אם כל הקבלנים באזור הפסידו מהמכירה אזי יכול לפטור את עצמו, אבל אם זה רק אותו קבלן אינו יכול לבטל את החוזה. ובכל גוונא יתייעצו עם חכם.

מאת גדול מזכי הרבים
הגאון הרב זמיר כהן שליט"א
ראש ארגון הידידות

תורה ומדע

אתם שואלים, הרב עונה.

כבוד הרב: שמעתי שישנם הרבה דברים חכמים ומיוחדים שמובאים בגמרא, שבעצם נלמדו מחכמי אומות העולם, האם זה נכון? כי יש ראיות על כך שהתורה אמת מהגמרא, ואם יש שם גם את חכמת הגויים אז "מה הועילו חכמים בתקנתם"...? והאם זה נכון שחכמת העיבור נלמדה מהיוונים?

לתורה מן השמים ישנם מנגנוני הוכחה רבים, כגון הנבואות שהתגשמו, הצפנים המסתתרים בדבריה, ומידע מדעי מדוייק שבלתי אפשרי היה לדעת בזמנם ללא קבלת המידע ממי שברא את העולם, וכפי שהבאנו דוגמאות רבות לכך בסדרת ספרי "המהפך". וזאת מלבד עצם מעמד הר סיני המהווה עובדה היסטורית בלתי ניתנת להכחשה, וכפי שהרחבנו בספר "מסע אל האמת". עם זאת, מופיע בגמרא מעט מאוד מידע רפואי ומחקרי שנכתב מתוך הידוע אצל חכמי זמנם, שהרי בדברי חכמות ומדעי העולם "חכמה גויים תאמינן" (איכה רבה, ב). ואפילו מצאנו מקרה אחד שכאשר חכמי ישראל סברו מצד עצמם דעה מחקרית מסויימת, אך נוכחו לראות שחכמי אומות העולם צדקו באותו נתון מדעי שאינו נוגד את התורה, מיד הודו לדבריהם. כמובא בגמרא בענין מהלך השמש (פסחים צ ע"ב). ועיין במה שכתב שם בגיליון הש"ס מהשיטה מקובצת כתובות ג' ע"א בשם רבנו

עניין של השקפה

מאת הרב משה רבי שליט"א

אבל היא מאוד חשובה לביצוע, והיא: **אל תגויים במחמאות שאינם מציאותיות, כי במצב כזה, אף אחד לא יאמין לפרגונים שלך, נקודה.**

ראוי לציין, שחל איסור חמור להקפיד או לרטון על חוסר זרימתו של המתקשר, וחלילה לראות בו **כמתקשר**. ממש לא. כי כמו שהסברנו, ישנם אנשים שלוקחים את הדברים שלך מאוד ברצינות, והם אלו שמאשרים את הגדרותיך. וכשהם מרגישים שהדברים לא לפי הקודים שנמצאים אצלם במחשב המרכזי, נוצרת כאן בעיית תקשורת חריגה שיכולה להוביל ל"באג" ולקריסת מערכות, שתוביל לווירוס אימנטי, שיגרום לבחירות חוזרות בארה"ב, חלילה.

אבל למען האמת, זה לא השפיץ החד במילה **פרגון**, יש משהו אחר, חזק יותר, שמגלם את האישיות של האדם מעבר לתופעה של לזרוק מילים ללא כיסוי. על זה דווקא יש כבר תוצאות אחרות, מסרים אחרים.

אז קודם צריך לדעת את המקור במילה **פרגון**? אז ככה: **פרגון** פירושו: **לשמוח בהצלחתו של האחר**. לרצות שלאחר יהיה טוב, שיצליח, שיהיה מאושר. לתת קרדיט להישגים ולאישיות של האחר. אתה מפרגן לילד שלך על המאמץ שעשה לסדר את החדר, את מפרגנת לבעלך את הצלחה שלו ככל שתהיה, ואת שעות הפנאי שלו עם עצמו. אתה מפרגן לאשתך את השאיפות האישיות והמקצועיות שלה, ואת שעות הכיף שלה. מפרגנים לחברים שנסעו לטיול מרתק, **שאתם לא יכולים להרשות לעצמכם**, זה: הפרגון המקורי. לרצות שיהיה לאחר טוב, שמחים בשמחתו, למרות שהיא כרגע לא שמחתכם.

אז פרגון בעצם יכול להגיע בכמה אפשרויות, הן בהתעניינות, בהצעת עזרה, במילה טובה על מה שיש לאחר ולך אין. זה נשמע אפילו כמו: "אל תהיה קנאי, תפרגן!!" או זהו, שכן! קושי של פרגון מגיע מקנאה, אולי

ניתוח לב פתוח

כמה כיף לתת מילה טובה לזולת. מעבר למילים היבשות שבימינו, להחיות באיזו מילה טובה עם מעטפת של חום וחיוך מלא באהבה. למה? סתם ככה, לעשות טוב לסובבים אותך, וגם בשבילך, שככה תהיה טוב יותר. יש כמה סוגים של אנשים. **יש את אותו אחד** שנהנה מכל רגע של הגזמה בשבח שמרעיפים עליו. פעמים רבות הוא מוכן אפילו שתבין שהוא כבד שמיעה העיקר לשמוע שוב, או שעוד מישוה שיצטרף זה עתה לשטח הסטרילי בניכם, ישמע את הפרגון שלך עליו.

יש את הסוג, שכשאתה מפרגן לו, הוא הופך למין רודף צדק תוקף שכזה "אל תגויים, אני לא כזה מיוחד עד כדי כך". הוא מזכיר את הסצנות הבאות: 1. אותו אחד שענית לו בזמן שהיית במעלית, "איציק, אני כרגע לא יכול לדבר אני בלי קליטה", והוא משיב לך: "מה אתה רציני? אז מה אתה עונה לי כלל, מצחיק!". 2. את אותו אחד שקראת לו "מה נשמע הרב מרדכי? והוא עונה לך בשיא הרצינות, "אני לא רב עם אף אחד". או: "תעשה לי טובה אל תחייב אותי". זה מגיע פעמים ממשוה טהור של אותו שומע, ולא בכוונה לפגוע.

גילוי נאות: באותו הזמן שאתה מפרגן, לא תמיד התכוונת באמת למה שאמרת, אבל ליבך הטוב החליט לתת הרגשה טובה של עידוד, הערכה, וכי, ומידועינו, לקח את הדברים ברצינות מדי. פעמים רבות, אתה מתחיל להסביר את עצמך בכדי להתאים את הפרגון לעקשן הזה שלא מוכן לקבל את מילותיך החמות, ומכאן ואילך אתה רק מסתבך, כי בטוח הורדת את רמת השבח בכמה אחוזים טובים. לכן, יש הצעת חוק שאמנם עדיין לא עברה בקריאה ראשונה בכנסת,

להזמנת הרב להרצאה ניתן להתקשר 03-6099997

נבהל מעצמנו קצת, אבל בסוף בסוף, אם קשה לך לפרגן לשני, אז אתה/ה סוג של קנאי/ת. ואוו, זה נשמע גורא. כמוכן, שאין כאן אמירה שכל מי שלא מפרגן הופך לקנאי, אבל במקרה ואדם יושב עם עצמו, ורואה משהו טוב שהאחר עושה, אז מקבל ביישר, או מתקדם בעניין מסוים, ואין סיבה שלא לפרגן, ואינו מפרגן, אז זה סוג של...

אז מה הפתרון למצב? א. לשנן תמיד את הגמרא (יומא לה:): "בשמך יקראוך... ומשלך ייתנו לך, ואין אדם נוגע במוכן לחברו, אפילו כמלא נימא". ב. חשוב לדבר עם מישהו על המצב. הרי בסוף זה בינו לבין עצמו של המתמודד עם התופעה החשוב שישאל את עצמו: 'מדוע יש לי את תחושת הקושי לתת למישהו הרגשה טובה, גם שלי אין את זה, ולא בטוח שיהיה לי מתי שהוא'. תבחר לך מישהו שאתה מאמין בו, זה יכול להיות בן הזוג, או חבר אמיתי שניתן להשתפך אליו ואפשר להתקדם איתו. ג. סטטיסטית הוכח, שחשוב לעשות משהו בחיים שימלא את החלל הריק בדברים מועילים, וימנע תופעות שעמום מעין אלו שמגביירים את המחלה, ופוצעים את הנפש כל פעם מחודש.

יצא לנו עד כאן: פרגון זה משהו מעבר למילים שאתה זורק לכל עבר. זו לא סתם מחמאה שניתן לזרוק לאוויר. כי מעצם המילה פרגון יש את המשמעות של: "חוסר קנאה". וכשהו מגיע למה זהו, אז המושג 'פרגון' מקבל משמעות אחרת לגמרי. משהו שאם אין לך אותו, אתה לא רגוע. אתה 'המת החי' כזה. וחייב לטפל בזה, כי בדרך כלל זוהי תופעה מלווה, סימן מחלה, לכלל העניינים, ובכל סוגי הזולת. ולפי זה מובן מדוע פרגונים מוגזמים הם האנטיטה לפרגון הקלאסי, כי כשאתה מפרגן בהגזמה אתה יכול להישאר קנאי, ולהרגיש מפרגן.

אור החיים הקדוש

שאני רואה את כל ההשתלשלות שהכל מאת ה' ואתם רק שליחים לעשות שליחותו אין שום עניין לשמור איבה לשליח, ולכן גם מובן איך יעקב אבינו קיבל את הדברים בצורה טובה והרי הוא ישב באבל בגללם עשרים ושתיים שנה, אלא שגם הוא ראה שהקב"ה סיבב הכל וכמו שכתוב במדרש שנגזר על יעקב לירד למצרים בשלשלאות של ברזל והוא זכה לירד בכבוד מלכים.

וְעַתָּה לֹא אֵתֶם שְׁלַחְתֶּם אֵתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹקִים וְיִשְׁמַנִּי לֵאבֹב לְפָרְעֹה וּלְאָדֹן לְכָל בֵּיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם (בראשית מה, ח)

רבנו הקדוש מבאר מדוע אמר יוסף לאחיו דברים אלו, והטעם הוא כדי להסיר מלבם את החשש שיוסף שונא אותם על מה שעשו לו ומבקש להתנקם מהם, לכן אמר **וְעַתָּה** פירוש נכון שבתחילה לא הבנתי את מעשיכם אבל עכשיו

מלתא ובדיחותא

מלתא

הרבי מליזענסק זצוק"ל בספרו נועם אלימלך: האדם לא נברא בעולם רק לשבר את הטבע, לכן יזרז את עצמו לתקן מידותיו. כגון מי שנולד בטבע של עקשנות ישבר את טבעו ארבעים יום רצופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו. וכן מי שבטבעו עצל, ירגיל את עצמו ארבעים יום רצופים לעשות כל דבר בזריזות, הן כשהולך לשכב על מטתו, הן לקום בבוקר ממשכבו, הן בזריזות לבישת בגדים ונטילת ידיים ולנקות את גופו, ולילך בזריזות לבית הכנסת תיכף אחר קומו מהספר וכיוצא בהן. וכן מי שטבעו ביישן מהחלק של בושה רעה, ירגיל את עצמו ארבעים יום להתפלל דוקא בקול רם וכח תנועת אבריו ולקיים "כל עצמותי תאמרנה" ולברך על התורה בקול רם, עד שיעזרהו מן השמים להסיר הבושה הרעה ממנו. וכן מי שאמרי פיו אינם עולים יפה ומסודר מחמת הרגל טבעו וכלי הדיבור שלו, ירגיל את עצמו ארבעים יום להטות אזנו להדיבורים היוצאים מאליו, הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא, הן בשעת הלימוד, כי הרגל של כל דבר נעשה שלטון. וכן מי שטבעו אינו מתמיד בלימודו ירגיל את עצמו גם כן ארבעים יום וילמוד יותר מהרגל שלו. ומשם ואילך מן השמים יעזרוהו להיות מוסיף והולך בשבירת מדות הרעות עד תומם.

בדיחותא

ילד ערבי מדעש שואל את אימו: "מה הכנת לאכול היום?" "כלום", היא משיבה. הבן המאוכזב מנסה לעקוץ, "אבל זה גם מה שהכנת אתמול!" היא מסתכלת עליו ואומרת - "הכנתי את זה ליומיים..."

מה משותף בין זבוב ותלמיד?
שניהם מפריעים ועפים...
דני: "חור!"
המורה: "דני, אם היו לך 20 ש"ח בכיס ונפלו לך 10, מה יש לך עכשיו בכיס?"

הנה זה מתחיל

אדם אחד נכנס לחנות מכולת, ואמר למוכר: "תן לי, בבקשה, כיכר לחם לפני שזה מתחיל". המוכר לא בדיוק הבין, אבל הגיש לו כיכר לחם.

"תודה", אמר לו האיש, והמשיך: "תביא לי גם שקית חלב, לפני שזה מתחיל".

המוכר קצת תהה, אבל הושיט לו שקית חלב.

"תודה", אמר האיש, ופנה לצאת מהחנות. "היי", קרא המוכר, "מה עם הכסף?"

"אוי", אמר האיש, "הנה זה מתחיל..." וכי ציפה שזה לא יתחיל!?

טיפטיפון

עוונות של גזל הם חמורים מאוד, ומצריכים זהירות גדולה ביותר, כדי לא להיכשל בהם, כמובן אם אדם נכשל ח"ו, בשוגג או במזיד, עליו להחזיר את הגזלה מהר ככל האפשר. כמובן, ראוי וחשוב להקדים תרופה למכה, ולהיזהר שלא להסתכן. אבל אם כבר אירעה 'הסתבכות', כדאי לאפל בתוצאותיה מהר ככל האפשר, בלי דחייה ובלתי תירוצים.

ההגדרה הגדולה התקיימה בבית הכנסת הגדול ר"ג עם הגאון הגדול הרב יגאל כהן שליט"א

ההזדווכים בהגדרה הגדולה

הגאון הגדול הרב יגאל כהן שליט"א בדרשתו כובשת הלבבות

הרב דניאל חיימוב שליט"א פותח בדברי תורה וברכה

העו"ד הדגול מר משה קייקוב הי"ו בניהול ההגדרה ובהקראת שמות הזוכים

קהל המאות

הרב דוד פרייף שליט"א בשחה על אמונה וביטחון

סט תכשיטי יהלום מתנת Y.Y DIAMOND
ר' אייל פרץ (ב"ב)

גביע לקידוש מכסף טהור מתנת מכון סת"ם "חסדי יוסף"
רחוב בעל שם טוב 7 חולון 050-9734212
הבה"ח ר' בצלאל ברכה (ב"ב)

גביע לקידוש מכסף טהור לע"ג הרבנית אורידה (מאזוז)
ענקרי בת הרבנית רחל ע"ה
מר אשר חג'ג' (ת"א)

עיצוב בלונים לאירוע מתנת OSHIBOOM
גב' י. כהנים

ציור יוקרה מתנה היוקרה שבציור 050-4122700
1. גב' מ. אברהם 2. מר יעקב אהרונוב (ת"א)
3. ר' ישראל דניאל מדי (ב"ב)

2 מגשי פירות מתנת ספיישל פרי 03-5747917
1. מר אייל ראובן אנושי (גבעתיים)
2. מר אשר כהן (ב"ב)

קנייה ע"ס 500 ש"ח ברשת החנויות זויה
גב' א. פ.

להצלחת: אשר בן מדלן ורעייתו (כהן) | יואב בן ראומה | אוראל בן אירית (כהן)
לע"ג: אלימלך בן שפרה (פנחס) | רוני בן חיים שלמה.

לקבלת העלון במייל לשלוח בקשה ל- tiferetnoy@gmail.com | העלון מחולק על דעת שלא יקראו בו בזמן התפילה וקריאת התורה | טעון גניזה